

„Sperăm să cucerim 4-6 medalii, dintre care cel puțin 2-3 de aur!”

toamnă cenușie a șahului nostru juvenil, întunecată chiar pe alocuri de câteva eșecuri usturătoare, cum de mult nu mai avusesem parte, m-am îndemnat - în perspectiva apropiatelor Campionate mondiale de copii și juniori mici de la Timișoara - la o scurtă incursiune în această problematică atât de complexă și de controversată. M-a condus, cu deosebită amabilitate, cel mai autorizat specialist în domeniu, maestrul internațional **Gheorghe Erdeuș**, antrenorul coordonator al loturilor naționale de juniori și junioare.

- V-am invitat la această discuție, stimate maestre, oarecum îngrijorat de insuccesele copiilor noștri în ultimul sezon competițional. Preferăm un cu totul alt prilej...

- Mărturisesc că și eu la fel, deși - să nu uităm - n-au fost numai insuccese. Cristina Bădulescu și Gabriel Schwartzman s-au aflat la un pas de medalii de bronz în Filipine și, respectiv, Porto-Rico, iar Festivalul Internațional de la Timișoara a fost dominat aproape numai de juniorii români. Deci nu sînt atât de slabi, cu toate neîmplinirile pe care le știm. Pretențiile noastre de la ei sînt mari!

- Și nu vi se pare firesc să fie așa?
- Bineînțeles, mai ales că Federația Internațională ne-a acordat onoarea de a organiza la Timișoara nu un singur campionat - cum se obișnuiește peste tot -, ci nu mai puțin de patru campionate simultan, expresie a stimei și faimei internaționale de care se bucură șahul românesc. Acestea - și nu numai - ne obligă la rezultate pe măsură.

- Îmi pare rău că trebuie să apăs totuși pe rană: care credeți că sînt cauzele comportărilor - eu le-aș numi penibile - de la Brăila și mai apoi de la Predeal, la Balcaniadă?

- Principala cauză constă în relativa ușurință cu care a fost și încă mai este tratată la cluburi problema creșterii juniorilor. Șahul nostru suferă de o acută lipsă de cadre tehnice active care se reflectă în primul rînd în procesul de instruire la cluburi a tinerilor, nesatisfăcător sau chiar absent. Din păcate, marea majoritate a antrenorilor noștri calificați preferă să profeseze altceva... Am pornit, așadar, în dificila

noastră misiune de selectare și perfecționare a elementelor valoroase din țară, de la premisa tristă a unui nivel general scăzut, cu finale diluate, în care sistemul elvețian de pregătire centralizată. De trei ori la București și o dată la Brașov, pentru început, cei mai buni antrenori - Mircea Pavlov, Constantin Ungureanu, Iosif Marcel, Margareta Teodorescu, Daniel Savin - au lucrat intens cu aproape 100 de copii și juniori remarcați în ultimul timp. S-a făcut mai întâi uniformizarea cunoștințelor de bază, lucrîndu-se preponderent cantitativ, urmînd ca pe parcurs să li se prezinte elemente de tactică și strategii superioare, cu gradarea corespunzătoare.

- Văd că ați trecut deja la „tratamentul de urgență” și mă bucur. Sînt curios ce „medicație” s-a mai prescris în continuare.

- Vedeti, „medicația” e - și la noi - în funcție de vîrstă. Într-un fel li „tratăm” pe juniorii mari - unii cu titluri sportive importante la activ - și în altul pe cadeți, fără experiență. De cei mari sîntem foarte mulțumiți: conștiințioși, disciplinați; în februarie, în cadrul primei lor acțiuni de pregătire de la Brașov, au învins selecționata maestrilor brașoveni cu 19,5 la 16,5! Lor încercăm acum să le dezvoltăm capacitatea de calcul, să aprofundăm și să definitivăm repertoriul de deschideri, să le creăm obișnuința de a juca cu miză, într-o atmosferă de perfectă coeziune sufletească. Li așteaptă Balcaniada din Iugoslavia, Campionatul mondial din Australia și cel european din Olanda, din decembrie, unde sîntem convinși că ne vor reprezenta cu cinste. Nu le ducem grija. Ca amănunt de ultimă oră, marele maestru internațional Florin Gheorghiu le-a acceptat provocarea la un simultan cu ceasuri. Asta înseamnă că puștii merită osteneala.

- Din cite înțeleg eu, toți ochii sînt pe cei mici!

- Pînă în iulie, toți! Fiecărui cadet susceptibil de a fi selecționat pentru Campionatul mondial i s-a întocmit un plan individual de pregătire, în funcție de particularitățile sale și integrat celui general al lotului.

În urma ultimelor convocări de la Călimănești și din nou Brașov, din februarie, s-a constatat cu îngrijorare o scădere de formă la trei dintre campioni naționali, pe care, iată, ne vedem nevoiți să-i „revitalizăm”. În schimb s-au remarcat alții, pe neașteptate, punîndu-ne într-o situație delicată. Problema variațiilor valorice la vîrsta aceasta dă multă bătaie de cap selecținerilor de pretutindeni! Pe cine trimiți să-ți reprezinte țara, pe medaliații îndreptățiți, dar în eclipsă, sau pe performerii zilei? E o chestiune tare spinoasă, care te poate pune în încurcătură. De aceea am hotărît să organizăm, cît mai aproape de campionate, dar suficient de distanțat ca să nu-i angajăm obosiți apoi, un turneu de selecție definitiv între primii cinci din fiecare grupă - mai puțin campioni, singurii calificați din oficiu -, eventual primii șase, plus un invitat al federației pe baza unor rezultate excepționale, ca acelea de care aminteam, obținute între timp. Menționez că ne sînt rezervate cite două locuri pentru fiecare categorie de vîrstă, în virtutea clauzei țării organizatoare, plus un al treilea în cazul unui număr impar de participanți înscrși pe foaia de concurs. Trebuie să vă dezvălui că intenționăm de anul viitor să revenim la sistemul de desfășurare a Campionatului național cu semifinale „elvețiene” și finala tip Scheweningen cu 12-14 participanți. E mai echitabil și asigură turnee mai echilibrate și mai puternice, care să ne scutească de asemenea dileme.

- Pînă atunci însă, totul pentru Mondiale, totul pentru victorie!

- Exact. Începînd cu cationamentul din aprilie copiii sînt asistați de un medic sportiv, un profesor de educație fizică și un psiholog, care, împreună cu antrenorii lor de club și cu cei federali, coordonatori, se străduiesc să-i aducă la vîrf de formă atât de rîvnit de toți. În acest scop, la indicația Centrului de Medicină Sportivă din București, vom coborî la nivelul Timișoarei, unde va fi apropiere, pentru a ne familiariza cu mediul. După care vom descinde la fața locului cu citeva zile înainte de debut.

- Deja încep să-i simt și eu emoțiile! Norocul meu e că la ora aceea voi sta la altă... masă, ceva mai ferită. Apropo de cantonamente: un bun cunoscător al problemei se declara, nu de mult, împotriva lor, optînd pentru o pregătire zilnică constantă de patru-șase ore. Dumneavoastră ce părere aveți?

- Într-adevăr, pentru marea performanță - deci pentru vîrfuri - sînt necesare minimum patru ore pe zi. Dar nu toată lumea rezistă - să nu uităm că sînt totuși elevi -, astfel încît două-trei ore reprezintă o doză multumitoare pentru medie. Cît privește cantonamentele, am trei argumente decisive pro: pregătirea la adversar, gradarea efortului și ridicarea către vîrf de formă, toate în mod științific, pe care un antrenament solitar le-ar atinge mai greu.

- Să îndrăznesc să vă solicit un pronostic?

- În general mă abțin de la pronosticuri. De data aceasta însă mă voi hazarda pentru că jucăm acasă. Cred că avem mai multe șanse la categoriile mai mici de vîrstă. Oricum, sperăm să cucerim 4-6 medalii, dintre care cel puțin 2-3 de aur!

- Vi le dorim de aur pe toate!

- Atunci țineți-ne pumnii!

Ing. LIVIU PODGORNEI